

## ת"ד 5772/01 - מדינת ישראל נגד ארץ עمار

בית משפט השלום לטעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 20-5772 מדינת ישראל נ' עمار

בפני כבוד השופט צפורה משה

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ארץ עмар

הנאשם ע"י ב"כ עוה"ד דMRI ופרי

### הכרעת דין

ההדגשות כאן ולאורך הכרעת הדין שלי - צ.מ.

חוק העונשין תשל"ז - 1977 יקרא להלן: "חוק העונשין".

פקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א- 1961 תקרא להלן: "פקודת התעבורה".

תקנות התעבורה תשכ"א - 1961, יקראו להלן: "תקנות התעבורה".

### כתב האישום:

כנגד הנאשם הוגש ביום 20.1.2016 כתוב אישום, המיחס לו אחריות לגרימת תאונת דרכים מעבר חצייה, אשר תוכואותיה חבלה של ממש בדמות שבר בכף רגל שמאל.

ביום 3.6.20 תוקן כתוב האישום בדרך של, תיקון כיוני נסיעת הנאשם וחציית המעורבת את מעבר החצייה.

(כתב האישום המתוקן, יקרא להלן "כתב האישום").

עמוד 1

**עובדות כתוב האישום:**

על פי הנטען בכתב האישום, ביום 4.11.2019, סמוך לשעה 14:00 **נаг הנאשם מונית**, מסוג טויטה מספר רישוי 7277326, ברחוב דב מזריץ בתל-אביב, מכיוון מזרח למערב, התקרבת לצומת עם רחוב שדרות חב"ד (צ"ל: "שדרות חב"ד"- צ.מ.) והחל בפניה שמאלה לכיוון דרום.

שדרות חב"ד הינו רחוב דו סטריא המופרד באמצעות שטח הפרדה בניי (להלן: "**שטח ההפרדה**").

באותה מקום, מסומן לרוחב הכביש, בהמשך הדרך בכיוון נסיעת הנאשם, **מעבר ח齐ה להולכי רגל** המופרד באמצעות שטח הפרדה.

אותה שעה חצתה את הכביש, הגב' אנטסטיה יונגרדוב ילידת 1969, במעבר הח齊ה מכיוון מערב לכיוון מזרח מימין לשמאלו כיוון נסיעת הנאשם (להלן: "**הולכת הרגל**").

ה הנאשם נংג בקלות ראש, בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, בכך שלא האט בהתקרבו למעבר ח齊ה, לא הבחן מבעוד מועד בהולכת הרגל, לא אפשר לה לסייע את חציית מעבר הח齊ה בבטחה וגרם לתאונת בכך שפגע בהולכת הרגל בהיותה על מעבר הח齊ה.

כתוצאה מהתאונת נংבלה הולכת הרגל חבלות של ממש, בדמות שבר בסיסי במסרים 4+3+2 בכך רגל שמאל ונזקקה לגיבוס.

**לנאשם יוחסו העבירות וסעיפי האישום הבאים:**

**గרימת חבלה של ממש, בגיןו **סעיף 38(3) לפקודת התעבורה**, סמל סעיף 2009;**

**נהיגה בקלות ראש, בגיןו **סעיף 62(2) לפקודת התעבורה** סמל סעיף 2011, יחד עם **סעיף 38(2) לפקודת התעבורה** סמל סעיף 2029;**

**אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר ח齊ה בבטחה, בגיןו **תקנה 67א לתקנות התעבורה** סמל סעיף 5428,**

**וכן התרנגולות הגורמת נזק בגיןו **תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה**, סמל סעיף 2425.**

**סעיפי האישום המוחשיים לנאשם קובעים כדלקמן:**

עמוד 2

© verdicts.co.il - פסק דין

**סעיף 38(3) לפקודה קובע:**

.38" הורשע אדם -

....

(3) על עבירה תעבורה או על עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש,

דינו - בנוסף לכל עונש אחר - **פסילה מקבל או מהחזקיך רישון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלשה חודשים.** אולם רשאי בית המשפט, במקרים מיוחדות שיפורט בפסק הדין, להורשע על פסילה לתקופה קצרה יותר."

**סעיף 62(2) לפקודהivid עם סעיף 38(2) לפקודה קובע:**

"62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס פי 1.25 מהकנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין; מיום 6.12.1979

תיקון מס' 15

ס"ח תש"מ מס' 949 מיום 6.12.1979 עמ' 22 (ה"ח 1396)

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס שלושת אלפי לירות קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס חמישה עשר אלף לירות:

מיום 7.7.1983

צו תשמ"ג-1983

ק"ת תשמ"ג מס' 4501 מיום 7.6.1983 עמ' 1503

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בבית המשפט - קנס חמישה עשר אלף לירות 21,000 שקלים:

מיום 13.3.1984

צו תשמ"ד-1984

ק"ת תשמ"ד מס' 4594 מיום 12.2.1984 עמ' 949

62. העובר אחת העבירות האלה, דין - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 21,000 שקלים 42,000 שקלים:

מיום 28.8.1984

צו (מס' 2 תשמ"ד-1984

ק"ת תשמ"ד מס' 4674 מיום 29.7.1984 עמ' 2065

62. העובר אחת העבירות האלה, דין - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 42,000 שקלים 84,000 שקלים:

מיום 30.4.1985

צו תשמ"ה-1985

ק"ת תשמ"ה מס' 4786 מיום 31.3.1985 עמ' 1000

62. העובר אחת העבירות האלה, דין - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 84,000 שקלים 210,000 שקלים:

מיום 1.1.1986

צו תשמ"ו-1985

ק"ת תשמ"ו מס' 4885 מיום 20.12.1985 עמ' 299

62. העובר אחת העבירות האלה, דין - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 210,000 שקלים 525 שקלים חדשים:

מיום 1.2.1987

צו תשמ"ז-1987

ק"ת תשמ"ז מס' 5001 מיום 29.1.1987 עמ' 358

62. העובר אחת העבירות האלה, דין - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 525 630 שקלים חדשים:

מיום 1.9.1989

צו תשמ"ט-1989

ק"ת תשמ"ט מס' 5209 מיום 8.8.1989 עמ' 1234

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 630 953 שקלים חדשים:

מיום 15.4.1993

צו (מס' 2) תשנ"ג-1993

ק"ת תשנ"ג מס' 5506 מיום 4.3.1993 עמ' 487

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 953 1500 שקלים חדשים:

מיום 11.7.1996

צו תשנ"ז-1996

ק"ת תשנ"ז מס' 5760 מיום 11.6.1996 עמ' 994

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 1500 2000 שקלים חדשים:

מיום 21.8.1996

תיקון מס' 40

ס"ח תשנ"ז מס' 1599 מיום 21.8.1996 עמ' 379 (ה"ח 2480)

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 1500 5000 שקלים חדשים:

מיום 27.1.2000

תיקון מס' 51

ס"ח תש"ס מס' 1725 מיום 27.1.2000 עמ' 103 (ה"ח 2822)

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 5000 שקלים חדשים פי 1.25 מהकנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977:

מיום 15.12.2005

תיקון מס' 72

ס"ח תשס"ו מס' 2040 מיום 15.12.2005 עמ' 91 (ה"ח 154)

....

(2) נוהג רכב בדרך קלות ראש, או בrelsנות, או במהירות שיש בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור, אף אם היא פחותה מן המהירות המаксימלית שנקבעה;

.38" הורשע אדם -

....

(2) על עבירה מן המפורטים בתוספת השנייה, שגרמה לתאונת דרכים **בנה נחל אדם או נזוק רכוש;**

#### תקנה 67א לתקנות התעבורה קובעת:

"67. (א) נוהג רכב המתקרב למעבר חציה, והולכי רגל חולמים במעבר, **יאפשר להם להשלים את החצייה בטחה ואם יש צורך בכך יעזור את רכבו לשם כך.**"

#### תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה קובעת:

.21"

....

(ב) כל עובר דרך חייב להתנהג באופן שלא -

....

(2) **יגרום נזק לאדם או לרכוש ולא יתן מקום לגורם נזק כאמור;**

עמוד 6

..

**בפרק ההגדרות לתקנות התעבורה "מעבר ח齊יה" מוגדר: "חלק המכבי המשומן כמיועד לחציתו על ידי הולכי רגל".**

**תשובת הנאשם לכטב האישום :**

ביום 10.09.2020 התקיימה הקראאה בתיק והנואם כפר באחריותו לתאונה.

הנואם הודה בעובדות סעיפים 1 ו-2 לכטב האישום, ולפיהן נהג בזמן ובמקום המិיחסים לו, ובכך כי שדרות חב"ד הינן אכן רחוב דו-סטרלי המופרד בשטח הפרדה.

לצד זאת, כפירה ההגנה ביתר סעיפי האישום המិיחסים לו אחירות לתאונה.

באשר לחבלות המעורבת, כפירה ההגנה בשל חוסר ידיעה, מנגד ויתרה על שמייעת עד מס' 3 לעניין התיעוד הרפואי.

**התיק נקבע לשמייעת ראיות ליום 27.12.20 .**

**בפרשת התביעה העידו מטעם המאשימה העדים הבאים:**

**הולכת הרגיל** המעורבת, אשר נפגעה כתוצאה מה תאונה, **עד ראייה, נושא** אשר נסע עם הנאשם במוניית, **בוחן התאונה והשוטר** גובה הودעת הנאשם בחקירה.

**בפרשת ההגנה העיד מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד.**

**יריעת המחלוקת בין הצדדים:**

אין מחלוקת כי התאונה התרחשה על ידי רכבו של הנאשם וכי המעורבת נפגעה כתוצאה מאותה תאונה, כמו גם כי נגרם נזק לרכוש.

ואולם, השאלה העומדת לדין הינה, האם עלה בידי המאשימה להוכיח ברמה הנדרשת במשפט פלילי בהتبוס על חומר הראות והעדויות אשר הוצגו לבית המשפט, כי הנאשם אכן אחראי לתאונה בה נפגעה המעורבת, הן באשר למיקום התאונה, והן באשר לטענת ההגנה כי הולכת הרגיל המעורבת קפיצה לכਬיש והפתיעה את הנאשם.

עמוד 7

**לטענת ההגנה** התאונה לא התרחשה במעבר הח齐יה, מנגד, **לשיטת המאשימה** התאונה אכן התרחשה במעבר הח齐יה וכי גם אם בית המשפט יקבע כי יש לקבל את גרסת הנאשם לפיה התאונה התרחשה לאחר מעבר הח齐יה, גם אז יש מקום לקבוע כי התאונה התרחשה במעבר הח齐יה שכן מדובר ב"תחום מעבר הח齐יה", אשר דינו לעניין החובות והאחריות החלים על נהג בכביש דין מעבר הח齐יה.

**עוד טענת ההגנה בתמצית**, כפי שיפורט להלן בהרחבה **כי תיק החקירה רווי מחדלי חקירה** וחוסרים אשר די באלה כדי להביא לזכויו של הנאשם.

מדובר בכשלים ראויים חמורים, אשר לא ניתן לבסס על פיהם הרשעה במשפט פלילי, וגם בשל כך יש להורות על זכויו הנאשם.

#### **ומכאן לעדויות בהרחבה:**

#### **פרשת התביעה:**

#### **עת/5 רס"ב איגור פרס, השוטר, גובה הودעת הנאשם בחקירה, הוגשה וסומנה ת/1.**

(ראה עדותו עם 4 לפרטוקול מיום 27.12.20 החל מש' 10 ואילך).

**ת/1 הودעת הנאשם בחקירה** - מעיון בהודעת הנאשם עולה כי זו נגבתה ביום 19.11.10 שעה 15:07 ביחידת הבוחנים תל אביב, זאת כשבועיים, לאחר קרות התאונה.

בחקירתו במשטרת מסר הנאשם כי, ביום התאונה נסע בתל אביב ברחוב דב מזריץ לכיוון מערב ובצומת עם שדרות חב"ד, רצה לפנות שמאלה.

הגע לצומת, עצר לפני כניסה לצומת כדי לחת לרכבים והולכי רגל לעבור, התחיל לעبور את הצומת ואז בא רכב ממולו והנעם נתן לו לעבור, זאת כאשר הוא כבר במרכז הצומת במצב עצירה.

המשך לפנות שמאלה כאשר הכביש היה פניו, ואז כש הגיעו למעבר הח齐יה קופצת לו הולכת רגל לכביש וברגע שזיהה אותה בלם, נתן לה מכחה קטנה והוא נפלה על הכביש.

בעלה של המעורבת הגע מיד. כמו כן, הגעה נידית מד"א ופינו אותה לבית חולים.

מצביה של המעורבת היה קל.

למקום התאונה הגיעו גם משטרת. לדבריו היזע את הרכב לפני הגיע השוטרים.

זו הפעם הראשונה שהוא נוהג שם.

**באשר למהירות נסיעתו** - מסר בחקירה כי היה **במהירות שבין 3-2 ק"מ וכי רק התחל בנסעה**.

**באשר לכיוון חציית הולכת רגל** - מסר כי הולכת הרגל, המעורבת הגיעו מצד ימין.

לא ידע להגיד מהיין, לא ראה אותה והבחן בה לראשונה רק לאחר שכבר עבר את מעבר החציה.

בmeaning לשאלת, איזה מרחק חצתה הולכת הרגל את;cיבש עד שנפגעה ? ענה :"**רבע של;cיבש**".

**באשר למיקום המוניט על מעבר החציה והאם כל הרכב עבר את מעבר החציה** - מסר כי רק החלק הקדמי.

כשנבדק לדיק השיב : "**עד אחורי גלגל קדמי**".

לשאלה איפה עצר הרכב ביחס למעבר החציה השיב: **חלק אחורי של הרכב היה עדין על מעבר החציה, גלגליים אחוריים היו על מעבר החציה.**

לשאלה איזה חלק ברכב נפגע ענה: "מצד ימין של לוחית הזיהוי".

לשאלה האם הולכת הרגל נפלה על מכסה המנווע השיב **בשלילה** וטען כי לא נגרם נזק לרכב.

לדבריו המגע עם הולכת הרגל היה אחורי מעבר החציה, בערך מטר, מטר וחצי.

הפעם הראשונה בה הבחן בהולכת הרגל הייתה **כאשר עבר את מעבר החציה אז בלם**.

לשאלה חוזרת כיצד זה לא הבחן בהולכת הרגל כאשר זו התקربה למעבר החציה, וכי מדובר בהולכת רגל בת 40-30 לערך, מסר כי לא ראה אותה שם.

כפי שעה מסוף חקירת הנאשם במשטרה, מסר זה מיוזמתו לחוקר כי יש ברשותו מצלמת דרך באוטו וכי הוא מוכן **למסור את כרטיס הזיכרון לבדיקה (להלן יקרא : "הטים")**.

עוד מסר כי אין לו תמונות מזרת התאונה.

יודגש זה עתה, כי מעיון בהודעת הנאשם עולה כי אין בה כל ציון לפיו החוקר מבקש מה הנאשם למסור את証據 הזכרן או אחרת.

העד נחקר בחקירה נגדית על ידי ההגנה.

לשאלת בית המשפט, האם ערך תשאלון לנאם השיב בשיליה, ואולם הוסיף ומסר כי בדרך כלל נערך תשאלון טרם התחת האשםות לחשוד.

לשאלה מדוע לא בקש את הסרטון מיידי הנאשם, השיב בתחילת כי הוא לא הבוחן בתיק ובהמשך מסר כי כפי הנראה הסרטון לא היה בידי הנאשם באותו זמן ואילו היה בידיו, היה לוקח אותו ממנו.

עוד הוסיף ומסר כי הנאשם היה מוכן למסור את הסרטון וכי הוא מניח כי הסרטון נלקח על ידי חוקר אחר.

מכל מקום הוא מסכימים כי היה עליו לוודא זאת מול החוקר الآخر.

עת 4 רס"ר יוסף ג'רופי, בוחן התנוועה.

(ראה עדותו עמ' 6 לפרטוקול מיום 27.12.20 החל משו' 32 ואילך).

העד פרט את הפעולות אותן ביצע בתיק החקירה ובאמצעותיו הוגשו המסמכים הבאים:

הן מעודתו והן מהמסמכים עולה כי הבוחן לא הגיע לزيارة התאונה ביום התאונה, אלא לכל המוקדם ביום 12.11.19.

ערך את תע"צ ת/2 - בה נמצא כי על פי חומר החקירה, הולכת הרجل חצתה במעבר החציה.

מצין כי גם הנאשם וגם עד הראייה לא ראו את הולכת הרجل חוצה וזיהו אותה רק בפגיעה.

דוח צפיה סמן ת/3 - בד"ח הצפיה נראה הנאשם מצביע על מקום הפגיעה ברכב ומיקום הרכב ביחס למעבר החציה.

העד מצין כי הנאשם הצבע על הטמפון מלפנים ובמרכז מקום הפגיעה של הולכת הרגל ברכב (הmonoית) וכי החלק האחורי של המונוית היה על מעבר החציה.

**ת/4 - לוח תצלומים של מקום התאונה בציורו הצבועות של המעוורבת.**

הבחן מצין תוך הפניה לתמונות כיוון חציית הולכת הרגל, מקום הפגיעה על מעבר החציה 2.4 מטר מימין לשמאל.

עוד מצין כי ניתן להבחין **בתרמור המצביע על מתן זכות קדימה להולכי רגל**, וכי למעשה מדובר בשדה ראייה פתוחה הן מהמקום בו הגיע המעוורבת והן ממוקם עצירת הרכב.

**ת/5 - דוח שחזור מיום 12.11.19** - בו משחזר הבחן את התאונה על פי נתוני השטח ונתונים נוספים.

הבחן אינו מקבל את גרסת הנאשם ולפיה נסע במהירות לה הוא טוען מאחר והוא אינו הגיוני חישובית.

הבחן **קובע מהירות נסיעת הנאשם 10 קמ"ש**, ועודין מצין כי הנתון הינו לטובה הנאשם.

הבחן **קובע זמן תגובה על פי נתוני שטח עירוני ומגיע למסקנה בחישוב יתר הנתונים אותם ערך כי מדובר בתאונה נמנעת וכי לנԱשם יש איחור תגובה של 0.56 שניות** וכי שדה הראייה להולכת רגל 40 מטר מעמידה לפני כניסה לצומת.

הבחן **קובע מהירות המעוורבת**, כאשר גם כאן ביצע החישוב לטובה הנאשם וצין כי מכיוון מדובר באישה הוריד 10%.

ה הנאשם ציין כי הנאשם הגיע רק בפגיעה.

מדובר בשדה ראייה פתוחה, עוד לפני שההNameValuePair נכנס לצומת, ואילו היה מגיב עם תחילת חציית הולכת הרגל כשהיא גלויה לעיניו הרכיב היה במרחק של **1.34 מטר לפני הפגיעה והפגיעה הייתה נמנעת**.

על פי מסקנת הבחן, הרכב הנאשם היה במרחק של 4.7 מטר לאחר בעת שהולכת הרגל החלה בחציה גלויה לעיניו הנהג ולמעשה הבחן בה רק בעת הפגיעה כדבריו.

**תרשים זירת התאונה הוגש וסומן ת/6.**

הבחן נחקר בחקירה נגדית ואישר בחקירה נגדית, כי על פי הנחיות מחוז תל אביב כאשר מדובר בתאונת עם נפגעים בעבר ח齐יה בוחן צריך לצאת לשטח בסמוך לתאונת, אם כי יש לכך סיגים ובמקרה זה הוא אינו יודע איפה החלטה התקבלה ולפיה לא נשלח בוחן.

עוד מסר בمعנה לשאלת ההגנה, כי אילו היה מגיע לזרה בסמוך לתאונת, היה בודק ממצאים כמו, שריטות, חפצים שמנוחים, חריטות כתמי דם כמו גם, אביזרים של הולכת הרجل.

לשאלת האם בדק קיומן של מצלמת רחוב, השיב כי אם לא ציין זאת בממצאים שנראה שלא מצא וכי הוא תמיד בודק זאת.

הוא לא זכר מה עשה עם הנטו לגבי מצלמת דרך שהייתה לטענת הנאשם ברכבו, ומכל מקום לשאלת בית המשפט האם היה בכך כדי לשנות מסקנותיו השיב בಗילוי לב:

"...אני לא יודעת. אני לא יודעת מה המצלמה צילמה. זה יכול היה להיות לטובתו או לרעתו. **לצין שיכול להיות שכן עשויתי פעולות, תקלת שלי שלא רשותי זו"ח פעולה על זה.**"

(ראה עמ' 11 לפרטוקול ש' 25 ואילך).

עוד השיב בגילוי לב, כי אכן אחראי שבוע לא ניתן להבחין בסימני בלימה זאת גם נוכח המהירות הנמוכה בה מדובר.

לשאלת האם נבדקו מחדלי הולכת הרجل והאם נבדק האם שוחחה בטלפון בזמן החצייה?

עונה כי המעורבת מסרה כי הלכה רגל וכי לא בדקנו אם שוחחה בטלפון.

לדבריו, הם לא בודקים זאת.

**לשאלת בית המשפט השיב כי בנסיבות תיק זה אין לכך השלכות.**

כאשר הוטח בפניו כי הנאשם התקשר למשתטרה מוקד 100 וזה הורטה לו להזיז את הרכב מסר כי אינו יכול לענות על כך וכי לא בדק זאת.

**עת 2 הגב' אנטסיה וינגורדוב, הולכת הרجل המעורבת אשר נפגעה בתאונת (להלן: "המעורבת").**

(ראה עדותה בעמ' 13 לפרטוקול מיום 27.12.2018 החל מש' 18 ואילך).

העדה מסרה כי הייתה בדרך לעובתה וכי זירת התאונה הייתה בסמוך לביתה.

**עברה את הכביש במעבר חצייה**, מאחוריה מצד שמאל נכנס בה אותו. היא לא ראתה אותו.

רכב העיף אותה למעלה וקדימה ואז נפלת לכביש.

הנאשם יצא אליה והציג עזרה. מסרה לו כי אינה יכולה למקום. הוא מלא אנשים, ואף אחד לא התקשר לאmbolens. **היא זו שהתקשרה לבעלת שיזמן אמבולנס**.

היא הייתה ממש באמצע הכביש. שכבה שם עד שהגיע אmbolens. ואולם, בעודם, בעודה שם לא הגיעו משטרת.

פירטה את החבלות שנגרמו לה.

בחקירה הנגדית, פירטה כיצד היא נוהגת לחצות את הכביש, מסתכלת לימין ולשמאל ומסרה כי לא ראתה את הרכב הנאשם, אלא רק כשהייתה באמצע הכביש, אז גם הבינה שאינה מספיקה לעשות דבר.

לשאלת בית המשפט, חזרה והבהירה כי כשחלה בחציית הכביש לא ראתה את הרכב הנאשם.

הסניגור המלמד הפנה את העדה **لتמונה מספר 1 בת/4**.

העדה אישרה כי זהו אכן מקום התאונה וזהו אכן מעבר החצייה.

העדה שבה ואשרה כי עמדה באמצע מעבר החצייה.

לשאלה הicon הייתה בסוף התאונה, ענתה כי את זה אינה זוכרת.

כאשר הوطח בפניה מודיע רק עתה היא מצינית כי הייתה בדרך לעובתה ואילו בחקירה במשטרת לא צינה זאת, **חזרה וטענה כי הייתה בדרך לעובתה עת עבדה במכון מוח, ביום שני החל מהשעה 15:00**.

לשאלת ההגנה האם היה לה טלפון השיבה בתחילת, כי אינה זוכרת ובהמשך מסרה כי הינה בטוחה שהיא לה טלפון, ואולם לשאלה האם שוחחה בטלפון השיבה כי אינה זוכרת.

כאן העיר הסניגור המלומד, כי העדה לא נשאה כלל בעניין זה בחקירה במשטרה.

בהמשך בمعנה לשאלת בית המשפט, כיצד היא זוכרת שהייתה בדרך לעובודה, אך מנגד אינה זוכרת היכן הייתה על הكبש בסוף התאונה, עמדתה על כך כי אינה זוכרת.

העדה נשאה פעמיים נוספת רכב כלשהו בצומת והשיבה בשלילה.

הוותח בהעדה, כי מדובר בצומת הומה, עם הרבה רכבים ועל כך השיבה העדה בשלילה, מדובר ברחובות פנימיים ובמהלך היום כמעט און רכבים.

כאן תזהה הסניגור המלומד, ושאל את העדה כיצד זה קודם מסרה שהו הרבה אנשים? העדה הבירה כי אחרי התאונה באו הרבה אנשים.

העדה שבה ומסרה כי לא ראתה את רכב הנאשם וכי האפשרות היחידה שלא הייתה רואה אותו זה כשהוא הגיע מאחור.

**רכב הנאשם פגע בה מצד שמאל. היא ראתה אותו מצד שמאל.**

יודגש כי בחקירה הראשית מסרה העדה כי נפלה על האגן, קיבלה מכחה חזקה ושבה את כף רגל שמאל. עדותה זו לא נסתרה על ידי ההגנה. ראה עמ' 13 לפרטוקול ש' 30.

**עת 1 מר עדי אמיר, עד הראייה אשר נסע עם הנאשם (להלן: "עד הראייה").**

(ראה עדותו בעמ' 19 לפרטוקול מיום 17.10.21 החל מש' 14 ואילך).

指出 כי עד זה הזמן מספר פעמים למתן עדות ולא התקיים, אלא לאחר שבית המשפט נאלץ להוציא נגדו צו הבאה.

בחקירה הראשית מסר כי זכור לו שנסע עם הנאשם, ואולם בשל חלוף הזמן הוא אינו זוכר מה היה.

על אף שעדו מיום 18.11.19 הוצאה לו וניתנה לו האפשרות לרענן זכרונו, שב ומסר כי אינו זוכר.

בחקירה הנגדית השיב לשאלת הסניגור המלומד, כי אינו זוכר היכן ישב במוונית הנאשם, אם כי בדרך כלל הוא ישב מאחור.

בחקירה במשטרה מסר כי לא ראה הולכי רגל ואת הולכת הרجل המעורבת אלא על מכסה המנווע.

ואולם, כשנחקר שוב בעניין זה בחקירה הנגדית בבית המשפט השיב כי הוא זוכר זאת במורפל.

כאשר הوطח בפניו, כי המעורבת העידה בבית המשפט ובشום שלב לא מסרה כי הייתה על מכסה המנווע וכי אם הוא בטוח בגרסתו? ענה העד, כי אינו זכר, זה לא שהוא היה מעורב בו, הוא נתן פרטימ, יצא מהמוני ובהמשך הגיע אליו שוטר מתחת לבתו.

בהמשך לשאלת בית המשפט, שב וחזר על הגרסה כי המעורבת הייתה על מכסה המנווע וכי הוא והנאשם ראו אותה על מכסה המנווע. עוד מסר כי הופתע מאוד.

לדבריו לא אמר לנאשם כי הוא מחשש מישחו.

כשהוקרא לו מחקירתו במשטרה כי מסר שהנאשם עצר לפני הפניה שמאללה, לפני מעבר החציה, מסר כי אם זה מה שאמור אז, אז כן. היום הוא לא זכר.

לצד זאת, העד מאשר כי אכן היה קשוב לדברים אחרים בזמן הנסעה, זאת מאחר וחיפש אדם אשר היה חייב לו כסף והסתכל לכיוון אחר.

#### **פרשת ההגנה :**

#### **מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד.**

**(ראה עדותו בעמ' 23 לפרטוקול מיום 17.1.21 החל מש' 3 ואילך).**

בתחילת החקירה היה בדעת ההגנה לטען "אין להшиб לאשמה" ואולם לאחר ששלחה את הדברים בחירה להшиб לאשמה ולדברי הסניגור המלומד זאת גם לבקשת הנאשם.

הנאשם מסר בעדותו הראשית כי הינו נסגר מזיה 20 שנה.

באותם יום נסגר ברחוב יפו, העלה את הנושא והחל בנסעה לכיוון נסיעתו.

הוא עובד עם "גט טקסי", כאשר הניות אוטומט והוא נסע עם אוזניה בגל הניות.

עמוד 15

אינו זכר את הרחוב, זה היה רחוב ראשי אשר פונה שמאלה לרחוב "הרב משה" לדבריו.

**הגיע מעבר החציה ולפניהם מעבר החציה עצר עצירה מוחלטת.**

היו אנשים ורכבים עוברים ואחרי שסימנו התקדם טיפה, רכב חתר אותו, הוא נתן לרכב לעברו ואז פנה שמאלה ממש באפס קמ"ש.

אחרי שעבר את מעבר החציה, משומם מקום נכנסה לו מישחו לכביש לצד ימין של האוטו .

עוד מסר, כי איפה שמצוי מעבר החציה יש רכבים שחונים בצד, ובגלל זה אם מסתכלים כללית על האיזור לא רואים כלום, גם אם מישחו קופץ לכביש.

**אם לא היו רכבים היה לו עוד שדה ראה מרחוק.**

**הוא בלם ויצא החוצה.**

לדבריו, המעורבת אמרה שקיבלה מכחה ברגל ובדיוק חייגה לבולה, אז באה משטרה והגיע אמבולנס.

**באשר לכרטיס "הסימן"** - בחקירה ראשית העיד בתחילת כי נתן את כרטיס "הסימן" של המצלמה לשוטר בתחנה.

לשאלה מה תיעד כרטיס "הסימן", אותו כביכול מסר לחוקר ביום שנחקר בתחנת המשטרה ביום 19.11.10, חזר ומסר כי זהו כרטיס מצלמת הדרך ואולם מבלי לפרט, תוך שהוא מדגיש כי לא העתיק אותו.

כאשר הותח בפניו כי למעשה קיימת סתרה בעדותו, באשר למועד מסירת כרטיס "הסימן", הביע התנצלות והעד כי למעשה את כרטיס "הסימן" מסר רק ביום החקירה במשטרה.

"אני חוזר ומבהיר ביום שזימנו אותי לחקירה מסרתי את כרטיס הווים".

(ראה עמ' 24 החל מש' 12 ).

ماוחר יותר, לשאלת בא כוחו, לאחר שהותח בפניו כי השוטר אשר הגיע לאירוע העיד כביכול כי הנאשם מסר לו בזירת התאונת את כרטיס "הסימן" ונתקUSH לאשר האם אכן מסר לו? אשר זאת.

בחקירה נגדית נשאל על ידי ב"כ המאשימה האם כל מה שמסר בעדו במשטרת הינו אמת ועל כך השיב בחוב.

לשאלת בית המשפט, האם הולכת הרجل המעורבת, חצתה מעבר חצייה, השיב בשלילה.

עוד לשאלת בית המשפט מסר כי רק חלק האחורי של הרכב היה על מעבר החצייה.

לשאלת איפה עצר השיב: לאחר שסימן את הפניה כשהגלאים האחוריים שלו היו על מעבר החצייה.

הנאשם חזר ואשר כי הגלאים האחוריים שלו היו על מעבר החצייה:

"נכון. זאת אומרת שכבר הייתי בסיום מעבר החצייה. כמובן אם היא קפיצה בין המכוניות ולא יהיה לי שדה ראה והיא הפתיעה אותו מימין כבר הייתי אחרי מעבר החצייה." שם בשו' 22-23.

הנאשם ממשיר ומוסר לנוכח תמייתת ב"כ המאשימה:

"...אתה לא מבין? אני מסביר לך, אחורי שלקחתי את הסיבוב והייתי על אף קמ"ש אחורי שעברתי את מעבר החצייה אז הבחןתי בה 0.k ? ובלטתי. זאת אומרת שחשבתי עכשאנו עכראתי הגלאים האחוריים שלי היו על מעבר החצייה. לשאלת בית המשפט זה היה הצד ימין של הרכב שהוא קפיצה לא ידוע בדיק באיזו נקודת". (ראה שם ש' 24 ואילך).

במה שר, כאשר הוטח בו כיצד ידוע לומר כי נסע ב-0 קמ"ש וכי למעשה הוא חוזר על כך בעדו בבית המשפט פעמיים, זאת ועוד שעדות זו לא הוזכרה כלל בחקירה במשטרת?

על כך השיב כי אינו יכול לקבוע בוודאות את המהירות בה נסע.

עוד הוסיף כי האיזו ממש התדרדר, זה אישור של גני ילדים, אזכור הומה אדם יש תנועה בכבישים. ראה עמ' 24 החל מש' 30 ואילך.

לשאלת מה זה מבחינתו לעبور את מעבר החצייה השיב בתחילת: "חלק קדמי של הרכב שלי." (ראה עמ' 25 לפרטוקול ש' 11).

ואולם, בהמשך כשנשאל האם החלק האחורי לא נחשב?

השיב: "תלו מה שאתה שואל. לשאלת בית המשפט שהוחוקר שאל אותו אני התייחסתי לזה שכל הרכב שלי עבר את מעבר הח齐יה." (ראה שם החל מש' 12 ואילך).

כאשר הוטח בפניו על ידי בית המשפט וזאת נכון עדותו, כי למעשה כפר במיוחס לו בכתב האישום השיב:

**"נכון. לא היה אף אחד על מעבר הח齐יה?"** (ראה שם בש' 21-20).

לשאלת האם הוא זכר מהין הגיעו הולכת הרgel? ענה בתחילת, כי אינו זכר וכי הוא יודע שהוא יצא מצד ימין מבין המכוניות ומדובר בהפתקעה.

ואולם בהמשך, כאשר הוטח בפניו כי בחקירה לא מסר שבאה מצד ימין, ענה כי מה ששאלו אותו אמר, וכי אינו יודע מאי זה חלק של הקביש אבל היא באה מצד ימין. (ראה שם החל מש' 24 ואילך).

כאשר דבריו צוטטו על ידי ב"כ המאשימה מחקרתו במשטרה, שם מסר כי לא ראה את המעורבת ונשאל כיצד הוא יודע לומר כתוב כי באה מצד ימין ענה תוך שהוא מרים את קולו:

**"אין לה מקום אחר. למה אתה צועק עלי."**

ובהמשך לשאלת בית המשפט, אישר כי גם לחוקרים במשטרה מסר "שהה מצד ימין" והוסיף :

"ואז הוא שאל אותו כמו שאתה שואל אותו עכשו, היה לא יכול לבוא מצד שמאל כי יש גדר ביטחון." (ראה עמ' 26 החל מש' 6 ואילך).

**הנאשם נחקק בחקירה חוזרת.**

לשאלת ב"כ האם אמר ל"שוטר סיור" אשר הגיע למקום כי יש לו מצלמת דרך באותו? אישר בחובב כי אמר.

בית משפט העיר להגנה בנקודה זו כי המילה "שוטר סיור" לא עלתה בחקירה הנגדית.

ראה שם החל מש' 17 ואילך.

ההגנה לא הביאה עדים נוספים מטעמה, גם לא עד מומחה/חוות דעת נגדית.

**בתום שמייעת הראיות נתבקשו הצדדים לסכם טיעוניהם בכתב.**

**סיכומי המאשימה בכתב מיום 23.11.21 :**

בטעוני ב"כ המאשינה המלומד, עותרת המאשינה להרשות את הנאשם בעובדות המוחസות לו בכתב האישום תוך שהיא מקדמת טיעונה על הראיות והעדויות החד משמעיות לרבות גרסת הנאשם עצמו אשר לא נסתור בחקירה נגדית, זאת לצד סתיירות וגרסאות חדשות שנמצאו בעדות הנאשם עת העיד בבית המשפט עדויות מאוחרות ואשר הוצגו בפני בית המשפט כמפורט להלן:

**באשר לעדי התביעה:**

**ע/ת 5 השוטר מר איגור פרט, באמצעותו הוגשה הودעת הנאשם ת/1.**

העד השיב בחקירה הנגדית באופן אמין ועניני, מסר את גרסתו באשר לסרטן.

לדבריו הוא לא קיבל לידי את הסרטן ולשיטתו, נראה שהסרטן לא היה בידי הנאשם באותו רגע.

**ע/ת 4 - בוחן התנוועה מר יוסף גרופי, הגיע מסמכים לרבות דוח שחזור התאונה ת/2, לוח צלומים דוח צפיה ותרשים.**

העד פירט באופן רחב את עבודות הבוחנות שביצע, העיד באופן אמין ועקביו אף פירט אודות הפעולות שלא ביצע.

**שחזור אופן קרונות התאונה** - ניתן ללמוד כי אילו היה הנאשם מגיב מיד עם תחילת החציה של הולכת الرجل כשהיא גליה לעניינו במרחק של 1.34 מטר לפני מקום הפגיעה, התאונה הייתה נמנעת ויש איחור בתגובה של 0.56 שניות.

מקן הסיקה המאשינה כי הנאשם הינו הגורם המשמעותי לקרות תאונת הדרכים.

**מסקנותיו של בוחן התנוועה לא נסתרו בחקירה נגדית, לא הוגשה חווית דעת הסותרת מסקנות אלה ולא נשאלת אף לו שאלה אחת הסותרת את מסקנת העד.**

**ע/ת 2 , גב' אנטסיה וינגורודוב , הולכת הרجل המעורבת והנפגעת בתאונה, תיארה את כיוון ההליכה, קצב הליכתה בחקירה, עמדה באופן איתן ועדותה לא נסתירה.**

**ע/ת 1, מר עדי אמיר, הנושא אשר היה עם הנאשם הרכב בזמן התאונה העיד אף לא זכר את פרטי האירוע.**

**באשר לפרשת ההגנה:**

**הנאשם** העיד בחקירה ראשית ונחקר בחקירה נגדית.

**בחקירה תחת אזהרה 1/ט מיום 19.11.10.** - טען כי כאשר הגיע למעבר החציה הולכת الرجل קופצה לכביש, בלם ברגע שזיהה אותה ולטענתו נתן לה מכחה קטנה.

**לטענת המאשימה, לא ברור מדויק** הנואם נאלץ לבلوم כאשר מדובר במעבר חציה, שהרי מעבר החציה הוא מבטו של הולך הרجل ועל הנוגה חלה חובה זהירות מוגברת.

הנאשם בהתקרבו למעבר החציה, לא עשה את המוטל עליו, עובדה היא, כי **בלם על מעבר החציה**, כאמור, אם היה נוקט אמצעי זהירות מוגברים לא היה נאלץ לבلوم והתאונת הייתה נמנעת.

הנאשם טען בפני החקיר, כי יש לו מצלמת דרך ברכב והוא מוכן למסור את כרטיס הזיכרון לבדיקה, אך אין שום אינדיקציה לכך שאכן מסר את כרטיס הזיכרון לבדיקה.

הנאשם העיד בשבועה בבית המשפט כי מסר את כרטיס הזיכרון, הוא "הסימן" ביום שלאחר התאונת רוק אחורי שדבריו נסתרו טען כי מסר את כרטיס הזיכרון ביום שבו נחקר.

הנאשם טען כי יש לו מצלמת דרך, אך לא ברור מדויק הנואם לא מציג את הסרטון שהרי הדבר מצוי בשליטתו, מדובר במכשיר דרך מרכבו שלו.

**בחקירה תחת אזהרה** טען הנואם שנסע במהירות של 3-2 קמ"ש, ואילו בעדותו בפני בית המשפט טען כי נוגג במהירות של 0 קמ"ש. ואולם, בחקירה הנגדית הודה בפה מלא כי אינו יכול לקבוע את המהירות שנסע.

הנאשם הודה בפה מלא כי התאונת התרחשה **בתחום מעבר החציה** וזאת הן בחקירה תחת אזהרה (ש' 36-20 לפוטווקול), טען כי גלגלי האחוריים של רכבו היו **על מעבר החציה**.

כמו כן, כיווני הנסיעה של הולכת الرجل וכיון נסיעת הנואם לא נסתרו בשום שלב.

**המאשימה מבקשת לקבוע כי הוכיחה מעבר לכל ספק סביר** וברמה הנדרשת במשפט פלילי הן את העובדות המזוהות לנואם והן את העבירה המזוהה לו (צ"ל: "העבירות המזוהות לו" - צ.מ.).

המאשימה מבקשת מבית המשפט לאור התרשומות מעדי התביעה אשר הופיעו לפניו, **להעדיף את גרסתם וליתן אמון בעדותה של הנפגעת, הולכת הרجل**, אשר הינה עדה אובייקטיבית ואשר מבחינתי אין כל משמעות להזאות

הפוגע, וכך יש להוסיף כי העידה היטב.

זאת ועוד, המאשימה מבקשת לדחות את גרסתו של הנאשם ולקבוע את אחוריותו לתאונת, שכן גם לשיטתו התאונה התרחשה כשלגלויו האחוריים של הרכב נמצאו על מעבר הח齐יה, וגם אז מדובר בתחום מעבר הח齐יה המוגדר מעבר ח齊יה. לעניין זה הפניה לפסיקה בע"פ 35342-12-16 בعنيין פרשת שושנה ארו.

מסקנות הבוחן לעניין שחזור התאונה לא נסתרה בחקירה נגדית ואף לא הוגשה חוות דעת נגדית אשר תסטור את מסקנותינו.

לצד עדויות המאשימה האמינות והעקביות טוענת המאשימה כי עדות הנאשם אינה אמונה ולא סבירה בנסיבות העניין והיא אינה עקבית. עדותם רצופה אי-דיוקים ומצביעים בה סתרות מהותיות רבות.

לאור כל האמור לעיל, מבקשת המאשימה להרשייע את הנאשם במיחס לו.

#### סיכום ההגנה בכתב מיום 23.11.21 :

לטענת ההגנה, המאשימה לא עמדה בנטול ההוכחה המוטל על כתפיה, להוכיח מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתב האישום, ומשכך יש לזכות את הנאשם מהמייחס לו.

ה הנאשם נהג ברכבו במקום ובזמן הנטען בכתב האישום, **חזה בזיהירות את הצומת ובעת פנימיו שמאלת הולכת הרجل קופצה לככיש בחוסר זיהירות וברגע שהנאשם זיהה אותה, בלט ופגע בה קלות וזואת כאשר החלק הקדמי של הרכב כבר עבר את מעבר הח齐יה.**

#### **באשר לעדות עדי התביעה:**

עדותו של ע/ת 5 רס"ל רס"ב איגור פרס - הנ"ל אישר בעדותו בבית המשפט, כי הוא זה אשר גבה את עדות הנאשם בחקירה, אך זאת הוא עשה מבלי לקרוא קודם לכן את חומר החקירה אשר היה כבר בתיק וכל דוחות הפעולה.

העד טען, כי גבה את העדות על סמך תשאול הנאשם, אך לשאלת בית המשפט ענה, כי לא ערך רישום תשאול (ראה עדותו עמ' 5 ש' 28 לפרטוקול הדיון מיום 27.12.2020)

העד מסר, כי הנאשם בעדותו אכן אמר לו כי קיים סרטון מצלמת דרך שהייתה מותקנת ברכבו וכן מסר את כרטיס "הסימן" לשוטר שהגיע למקום, אך הוא לא התיחס כלל הסרטון וככל הנראה הדבר עבר לטיפולו של הבוחן שמתפל בתיק.

(הפנהה לעמ' 6 ש' 19-3 לפרוטוקול הדיון מיום 27.12.2020).

העד אישר, כי היו מספר בוחנים שטיפלו בתיק וכי ביצע חקירה ללא בדיקת רകע ו/או עובדות.

**עדות ע/ת 4 רס"ר יוסף ג'רפי - הבוחן אשר טיפול בתיק וערך דוח שחזור, החל את עבודתו בתיק רק ביום 12.11.19 כפי שעולה מהמסמכים שהוגשו לבית המשפט.**

העד אישר כי הגיע לזירת התאונה ביום 12.11.2019, דהיננו, 7 ימים לאחר התאונה.

(עמ' 9 ש' 23-18 לפרוטוקול).

בנוספַך, אישר כי לא עיין בדוח הפעולה של השוטר שהגיע למקום ולא זכר שעין בדוח ו/או בסקיצה שערך השוטר.  
(עמ' 10 ש' 20 לפרוטוקול).

העד מסר, כי ייתכן וקרא את עדות הנאשם, אך לא ערך רישום או התייחסות.

(עמ' 10 ש' 20 לפרוטוקול).

**העד אישר כי על פי הבוחן על הגיעו לזרת האירוע בסמוך לתאונה ואין לו כל הסבר או ידיעה מדויעת בעבר שבוע.**

כמו כן, אישר כי בעבר שבוע אין כל ממצאים בזירה וכי מדובר בנסיעה בנסיבות נמוכה ולכן אין כל ממצא אובייקטיבי.

לשאלה האם בדק קיומן של מצלמות, השיב העד כי הוא תמיד מחפש מצלמות ואם לא רשם זאת, אז אין. ואולם לא תיעד זאת בדוח הפעולה.

לשאלה האם בדק את מצלמת הדורן, שפעלה ברכבו של הנאשם וכי כרטיס "הסימן" נמסר לשוטר שהגיע למקום, מסר "אני לא זכר מה עשינו עם זה", לא רשם מזכר ולא ידע מה המצלמה צילמה.

משכך, אין לשלול את האפשרות ולפיה יכול להיות שביצע פעולות אך לא רשם.

**שחזור התאונה ת/6 - אמן זה בוצע על ידי העד, אך זאת בעזרת חישובים אשר אינם נשמכים על ממצאים מהזירה אלא על סמך ניסיוני שיכל היה לחשב לכך או לכך.**

بعدותו אמר כי רשם את השחזר במשרדו ולא בשטח בזמן שיצא עם המתלוונת.

כמו כן, המסמך אינו נושא כלל תאריך. (עמ' 12 ש' 1 לפרטוקול)

לשיטת ההגנה, מחדל נסף ומהותי נועז בעובדה ולפיה העד יצא לשחזר שלא תועד במצלמה בזמן אמת ולאחר מכן התאים את הودעת המתלוונת לדוח השחזר. (עמ' 12 ש' 2-6 לפרטוקול)

בשחזר ובתמונה אשר הוגשו לבית המשפט, **ת/4** - עולה כי, העדה עומדת בקצתה הימני של מעבר הח齐יה, העד עונה כי זה אמצע מעבר הח齐יה אך לא מעתה אותה עם דבריה בעדותה בשורה 14 שם היא אומרת כי אינה יודעת.

העד לא מבצע דבר וחצי דבר להגיע לחקירה האמת, מעבר לפרשנותו שלו, הוא עצמו, אשר אינה מסתמכת על ממצא כלשהו. (עמ' 12 ש' 4-21).

לטענת ההגנה, זאת ועוד, לא בוצעה כל פעולה חוקירה לגבי התנוגות הולכת الرجل למרות שהדבר נדרש במקום שבו יש שדה ראייה פתוח.

הולכת الرجل הייתה חייבת לראות את הרכב מරחיק כה קצר (עמ' 12 ש' 22-20 לפרטוקול).

**עדותה של ע/ת 2 הגב' אנטסיה יינגורדוב, הולכת الرجل המעורבת** - העידה כי בדרךה לעבודה, בשעה 00:14:00, על מעבר הח齐יה, מצד שמאל, נכנסה בה אותו ולא ראתה אותו.

בחקירתה הנגדית, לשאלת האם הבחינה ברכב השיבה כי לא ראתה אותו כלל, וכשהבחינה בו מרחיק של מטר ממנה הבינה שלא תספיק לעשות דבר כלומר ראתה אותו ממש בסמוך לפגיעה.

לטענת ההגנה, עדות זו אינה עולה בקנה אחד עם מקום התאונה, שכן מדובר בכביש לא סואן ומעט אין בו תנועת כלי רכב (מפנה לעמ' 15 ש' 24-22 לפרטוקול).

לטענת המעורבת אין תנועת רכבים ומכך ניתן להבין כי יקרה לא נקיית אמצעי זהירות וכי הייתה חייבת לראות את הרכב מרחק כה קצר ושדה ראייה פתוח.

עוד יש לציין כי העדה שוב שינתה גרסתה, זאת כאשר מסרה כי הרכב פגע בה מאחור ולא מצד שמאל.

באשר למחדלי החקירה בתיק:

**לשיטת ההגנה תיק החקירה רווי כשלים ראיתיים וכי קצורה הירעה מלהתייחס לכל מחדלי החקירה ומחדלים ברורים כשםש.**

העד אשר הגיע למקום לא חקר עדי ראייה ואין כל אזכור ולפיו ניסה לאתר כאלה, זאת על אף שלטענת המעורבת הנפגעת היו המונן אנשים.

**השוטר לא ערך סקיצה כמתחיכב בתאונות דרכים עם נפגעים, לא שמר על זורת האירוע בצדיו למנוע פגיעה בראשות, הרכב הווז באישור מוקד 100 בנגד לפוקוד.**

כמו כן, לשוטר נמסר כרטיס "סימ" ממצלמה שהייתה מותקנת ברכב, הכרטיס נעלם ללא עקבות.

השוטר עזב את המקום ללא אישור בוחן תנועה מיוחדת התנוועה בנגד להנחיות.

הנאשם נחקר על ידי בוחן תנועה כשבוע לאחר התאונה, וזאת מבלי שהבוחן ראה או קרא את דוחות הפעולה, גבה עדות על סמן דברי הנהג בלבד ושיחה מוקדמת, לא ידע שיש צילום של האירוע ולא עשה כל מאיץ לאתר את הסרטון שיכול היה לשפוך אור על כל האירוע עצמו.

**הגעה לאירוע תאונת דרכים לאחר 8 ימים הינה בוגד לפוקוד 13.03.01 שפורסמה ביום 15.1.17 , לפיה חלה חובה להגיע לזרת האירוע סמוך ככל הניתן.**

**שחזור התאונה נערך במשרד ולא בשטח , ללא תאריך ולא שאלות הבירה למතלוננט.**

לטענת ההגנה קצורה הירעה מלהתייחס לכל מחדלי החקירה ומחדלים ברורים כשםש.

**בתיק קיימת "ראיית זהב" שנעולמה כלל הייתה, צילום האירוע ורגע התאונה עצמה, דבר שלא נבדק כלל ולא ניתנה לו שום התייחסות.**

הסרטון יכול היה לשפוך אור על האירוע, בין אם לטובת הנאשם ובין אם לרעתו וזה לא נבדק על ידי שום גורם למרות שנמסר לשוטרים בזמן אמת.

**בاهדר נתונים בסיסיים כגון מהירות נסיעת הנאשם, מוקדם חיכון במקום התאונה, זמן תגובה הנאשם, קצב**

החציה של הולכת הרجل, המרחק אותו עברה, שלא בוצע שחוור /או חוקירת הזרה בסמוך לאירוע הרי שלא ניתן לבסס הרשעה על סמך חישובים ללא ביסוס עובדתי מזירת האירוע.

לטענת ההגנה, דומה כי המאשימה שכחה כי נטל הראייה מונח על כתפיו ולא על כתפי הנאשם.

בהתבסס על כלל העדויות בתיק, הבוחן הוא זה שאמור לאסוף ממצאים ולהחשב חישובים כדי לבצע שחוור בסמוך לקרוות התאונה.

על הבוחן היה לגבות את עדותה של הנפגעת בהזדמנות הראשונה.

אלא שאף אחד מגורמי החקירה לא עשה דבר מכל אלה, ובמוקם זאת הסתפק בהשערת השערות או בקביעות ממצאים שהתعلמו ממקול העדויות בתיק ולאחר שמיית ההוכחות הוכחו כלל נכונות

**הלכה ידועה היא כי מטרתה של החקירה המשטרתית אינה מציאת ראיות להרשעתו של חשוד אלא מציאת ראיות לחשיפת האמת, בין אם אמת זו תוביל להרשעה או לזכוכי.**

הפנייה לע"פ 2840/17 נתנאל ניזאוב נ' מדינת ישראל שם אכן נקבע כי מחדלי החקירה אין בהם כשלעצמם כדי להוביל לזכוכי הנאשם אם הונחה תשתיית ראייתית מספקת בעבירות שייחסו לו.

ואולם, לשיטת ההגנה זהה העיקרי, בתיק זה מדובר בכשלים אשר יש בהם כדי לאין את יכולת המאשימה להרים את הנטול המוטל עליו בהליך פלילי להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

זאת ועוד, לא עלה בידי המאשימה גם להוכיח כי המעורבת עשתה כל שנייתן אף מצדה היא, כדי למנוע את התאונה.

**ההגנה הפניה לפסיקה תומכת נוספת ולשיטתה בהចטבר כל האמור לעיל יש לזכות את הנאשם.**

#### דין והכרעה:

לאחר שנתי דעתם לחומר הראיות המונח בפני, העדויות והראיות, כמו גם האמור בטיעוני וסיכון הצדדים, מצאתי לנכון להרשיء את הנאשם במiosis לו בכתב האישום ולקבוע כי המאשימה עמדה בנטול המוטל עליו במשפט פלילי.

קביעה זו הינה גם בהינתן כי קיימים מחדלי החקירה אשר מצופה מהמאשימה להימנע מהם וגם בהינתן כי ניתן היה לבצע

את עבודת החוקירה באופן מיטבי יותר.

**השאלות העומדות לדין, זאת גם בהינתן קיימים חוסרים /או מחדלי חוקירה, הין האם כי ב"יש" המצו'**  
**בחוורר הראיות המונח בפני בית המשפט כדי להרשיע את הנאשם.**

וככל שיש בנסיבות כאלה, האם מדובר בחוסרים /או מחדלי חוקירה כה מהותיים, המהווים פגעה בעקרונות הצדק וזכותו של הנאשם להילך הוגן עד כדי זיכוי בבדיקה טענת "הגנה מן הצד".

לאחר שבchnerתי כל האמור לעיל אין לי אלא לאמץ את האמור בסיכון המאשימה ולקבוע כי כי ב"יש" המצו'  
בחוורר הראיות כדי להרשיע את הנאשם וכי גם אם קיימים חוסרים ומחדלי חוקירה אין מדוברanca בנסיבות, אשר יש  
בهم בנסיבות תיק זה כדי להביא לזכותו של הנאשם.

לצד זאת יאמר ובזהירות הנדרשת כי יש ואפשר ואלה יילקו'ו בחשבון בଘירת העונש **כמצאות תיקון 131 לחוק העונשי**.

טרם הדיון בשאלת כרטיס "הסימ", הסרטון, המהווה לטענת הגנה ראייה>Digitalight בבדיקה "ראית זהה", אשר אילו הייתה בנסיבות היה בה כדי לחזק טענות הגנה של הנאשם סבורני כי יש מקום לדון תחיליה בדינות הראיות האחריות אשר הובילו על ידי המאשימה, שהרי אין חולק כי קיימים מקרים בהם הוכחת האחראי לתאונת דרכים הימנה הינה ועודין אפשרית גם ללא הצורך בראיה>Digitalight.

ועל מנת "שלא יצא פטורה ללא כלום" ATIICHES לטענה זו בהמשך הדיון.

#### **ראשית לכל אפנה לגרסת הנאשם בחיקירתו המוקדמת במשטרה, טרם עדותה המאוחרת בבית המשפט.**

ה הנאשם העיד מפורשות כי גלגוליו האחוריים היו על מעבר הח齐יה.

מאחר וה הנאשם עצמו הודה כאמור לעיל, הרי שמדובר בעובדות אשר אין טענות הוכחה על ידי המאשימה ואין לגיביהם מחלוקת.

גרסת הנאשם בשלב החוקירה ואף בשלב יותר בעדותו בבית המשפט באשר למקום בו נוצר על מעבר הח齊יה מדברת بعد עצמה בדבר אחראיותו לתאונת.

**בדיקות הceptive סומן ת/3** נראה הנאשם מצביע על מקום הפגעה של הולכת הרגל ברכבו.

הבחן ציין בדוח הצעפיה כי הנאשם מצביע על ט מבון מלפנים ובירך.

צוין כי לטענת הנאשם המקום בו הרכב נעצר הוא המקום בו נפגעה הולכת הרجل וכן צורפה תמונה נוספת לפיה רואים היכן נמצאה המוניות ביחס למעבר החציה כאשר החלק האחורי של המוניות נמצאת על מעבר החציה.

לשאלת בית המשפט הנאשם השיב כי רק החלק האחורי של רכבו עמד על מעבר החציה והולכת הרجل קפיצה מהצד ואם לא היו רכבים שדה הרניה שלו היה רחב יותר.

בעודתו בבית המשפט מסר הנאשם גרסאות חדשות, ובחלקן אף שונות מайлוי שנמסרו בחקירה הראשונית במשטרת, זאת ללא סcente לכך כל הסבר המניח את הדעת /או זהה אשר יש בו כדי לעורר ספק בדבר אחריותו לתאונה.

כך למשל, המהירות בה נסע, כך למשל, מיקומם של רכבים לצד הדרך ועוד.

ה הנאשם לא הביא כל ראייה תומכת לכך כי מי מהגורמים המעורבים אכן אישר לו להזיז את המוניות בזירת התאונה לאחר קרות התאונה והדבר מעורר סימני שאלה.

הוא הדין לעניין "הסימן" ראיית הזהב כביכול לטענת ההגנה אשר "אבדה".

מהעדויות עולה כי כרטיס "הסימן" ברשות הנאשם מזה שבוע, אם אכן היה מדובר בראיה מצחה ברור כי היה עושה כל מאמץ למסור אותו בהזדמנות הראשונה.

זאת ועוד, לא ברור מדוע לא שמר לעצמו עותק או מודיע על צילם בעצמו במכשיר הפלפון שלו תМОנות בזירת התאונה.

שאלות אילו ואחרות כפי שעלו במהלך שמיית הריאות הותירו בי ספק באשר לאמינות גרסת הנאשם.

**מדובר בתאונה אשר אקרה על "מעבר החציה" ולכל הפחות ב"תחום מעבר החציה" אשר דינו בנסיבות תיק זה לעניין חובות הזהירות המוטלות על הנהג בכביש, בטח ובטח כאשר מדובר בהנג רכב ציבור, נהג מוניות.**

ণיכר כי עיקר תשומת לב הנאשם, הייתה לרכבים החלפים והintendent לא נתן מספיק דעתו או תשומת ליבו לאפשרות כי הולך רגל ייחה את הכביש במעבר החציה לאחר הצומת ובכך התרשל.

הנאשם בעצמו מסר כי נוהג עם אזניה באוזן דבר אשר אף הוא יש בו כדי להשפיע על קשב הנאשם בזמן הנהיגה.

זאת ועוד, אם כגרסת הנאשם המאוחרת היו רכבים שהסתירו את שدة הראייה, או כי אז היה עליו אף לעצור את רכבו עצירה מוחלטת ולואודא כי השטח פניו.

טענת הנאשם כי בלם את רכבו והתרחשות התאונה במקום בו אירעה מלמדת אחרת.

לצד זאת, יש לומר כי **עדויות עדி המאושרה הותירו בי רושם אמיתי**, גם אם לא ביצעו את פעולות החקירה באופן המיטבי המצופה מהם קטעתה ההגנה.

חוקרי התאונה מסרו עדותם בגלוי לבן לגבי הפעולות שביצעו והן לגבי אלה שלא.

**עדות המעורבת עצמה** אף היא הותירה בי רושם אמיתי, גם אם לא זכרה חלק מהאירועים והדבר אף טבעי הוא לאור העובדה המעורבת בתאונה וחלוף הזמן ואף אם נמצאו בעדותה סתיירות קטעתה ההגנה.

גם אם אכן קיימים כאלה אין בהם כדי לעורר ספק בדבר אחוריות הנאשם לתאונה.

**עדות עד הראייה, הנושא במוניות - העד מסר כי למעשה אינו זוכר את התאונה ואולם ידע לומר כי המעורבת הייתה על מכסה המנווע וכי הוא והנאשם הופטו.**

העובדת כי הנאשם הופטו, אין בה לכשעצמה ובהכרח, בטח ובטע לא בנסיבות תיק זה לאור מקום התרחשות התאונה, מעבר לכך מקום מבטחים של הולכי הרגל, כדי לפטור אותו מאחריות גם אם אכן המעורבת קפאה לכਬש באופן מפתיע ויצאה מבין רכבים חונים קטעתה ההגנה.

מן הספרו של כב' הש' קדמי "על הראות חלק רביעי" עמ' 1845-1846 (מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע-2009 הוצאה דינון), ולפייהם לנוכח קיומן של סתיירות בית משפט רשאי לפלג את דברי העד ולקבל כמהימנים אותם חלקים שאינם נוגעים בסתיירות.

סתירות כשלעצמה, אין בה כשלעצמה כדי למנוע מבית המשפט לקבל חלק מדברי העד תוך דחיתית יתרותם אולם הסיכון והבחירה אינם יכולים להיעשות באופן סטמי ושירותי אלא מתבקש יסוד סביר לאבחנה. יסוד זה מתקיים גם מתקיים בתיק זה.

לאור כל האמור, סבורני כי בנסיבות תיק זה גםAMLא ד"ח הבוחן די היה בעדות הנאשם עצמו ומעורבת כדי לחיבב את

הנואם באחריות לתאונה, שכן בעדותו עצמו היה אך כדי לחזק עדות יתר העדים ולא אחרת.

לא נעלמה מעני טענת ההגנה ולפי זו"ח השחזר ת/5 לא היה חתום ואולם לא מצאתי בנסיבות תיק זה כי יש בכך לפגוע מהותית בראיות הנסיבות.

ברור כי מדובר בשחזר לאחר התאונה, זאת גם כטענת ההגנה ומכל מקום מדובר בדו"ח אשר היה מצוי בתיק החקירה עבור להגשת כתוב האישום.

**זאת ועוד, ההגנה לא בקשה להעיד מומחה מטעמה אשר יש בו כדי לסתור טענות הבוחן המקצועית וחישובי ולו בנקודת אחת כטענת המאשימה.**

גם אם לטענת ההגנה עדות הבוחן לוקה **לא השתכנעתי בטענת ההגנה כי בכל תיק של תאונת דרכים חובה על המאשימה לבסס את אחוריות הנואם לתאונה אך ורק על חוות דעת בוחן על מנת שתעמדו בנטול הראיתית המונח לפתחה.**

חוויות דעת הבוחן מבוססת ברובה על חומר הראיות אשר מילא מוגש לתיק בית המשפט ואין הכרח כי בכל תיק תאונת דרכים בית המשפט לא יוכל להסיק את המסקנה אליה היה מגיע הבוחן על סמך אותו חומר הראיות.

זאת ועוד, בנסיבות תיק זה סבורני כי עדות הנואם עצמו בשילוב המעורבת ובザירות הנדרשת די בה שהרי יש בהן כדי לתאר את אופן התרחשויות התאונה.

מן ההחלטה הדין של כב' השו' שור מבית משפט לתעבורה מחוז תל אביב (בת-ים) בת"ד 3092-10-18  
בעניין מדינת ישראל נ' שמעוני מיום 28.2.2020 וכן **לפסק דין של כב' השו' בן יוסף מבית המשפט המחוזי בתל אביב בעפ"ת 46018-12-20** מיום 1.2.21 בו נדחה ערעור ההגנה על ההחלטה הדין.

על פסק הדין בערעור הוגשה בקשה רשות ערעור לבית משפט עליון ברע"פ 1479/21 אשר נדחתה אף היא ביום 4.3.21

**היא הנותנת מקל וחומר גם בתיק שלפנינו. עדות בוחן התאונה יש בה אך כדי להוסיף, והדברים נאמרים גם אם לא נשלח מיד בוחן לזרת התאונה.**

הבחן עצמו מסר בಗלוּי לב כי אכן אלה הנסיבות ואולם קיימים סיגים. יש ואפשר ולא תמיד יהיה מצוי בידי המשטרה אותו כוח אדם הדרוש לביצוע כל שימושה ומדובר לעיתים בקבלת החלטות הנוגעות בסדר עדיפות בהתאם למשימות

היום יום המוטלות על משטרת ישראל בכל הגזרות השונות.

**ואולם זה העיקר, לא מצאתי כי חסר זה היה בו כדי לפגוע בדיות הראיות.**

**כאן יש להוסיף ולהעיר כי הנאשם מסר בעצמו כי היזע את הרכב לאחר קרות התאונה.**

תמונה בעיני טענת הנאשם הן נוכח טענת ההגנה לצורך בבוחן בזירת התאונה והן נוכח העובדה כי לא עלה בידיו להוכיח מי נתן לו את ההוראה אם אכן ניתנה צו.

יודגש, כי גם בחקירתה הנגדית של המעורבת לא עלה בידי ההגנה לסתור את עדותה ולפיה חצתה את הכביש במעבר הח齐יה.

### **ומכן לשאלת מה עלה בגורלו של כרטיס "הסימ" אם בכלל ?**

הנאשם בחקירותה במשטרה וכן בבית המשפט מסר כי ברכבו מותקנת מצלמת דרך אשר תיעודה את האירוע.

לגרסתו מסר את "הסימ" למי מגורי המשטרה, אך אף אחד מהעדים שהודיעו בפני לא ידע לומר מה עלה בגורלו "הסימ".

השאלה הנשאלת האם מדובר במכשיר של הנאשם, שהרי הסימ היה בשליטתו, קטעת המاشינה או האם אכן מדובר במכשיר של הרשות החוקרת.

**ע/ת 5 גובה הودעת הנאשם נשאל בחקירתה הנגדית :**

"ש. הנאשם מציין בפניו בעדותו בש' 45, יש לי מצלמת דרך הרכב ואני מוכן למסור אותה למשטרת?

ת. נכון, זה מה שהוא אמר

ש. ככלומר, אם הייתי אומר לך שזכיתי במפעול הפיס גם הייתה רושם?

ת. מה שהוא יגיש אני ארשום.

ש. מה עשית עם הנตอน הזה של מצלמת הדרכן ברכב?".

לשאלת בית המשפט מהicken שואב את תשובתו השיב העד:

עמוד 30

"מחקירה. לשאלת בית המשפט מודיע לא לקחתי את הסרטון באותו הרגע אני משיב שכנראה זה לא היה בידו. לאחר מכן עבר לטיפול הבוחן ואני מניח שהואלקח את הסרטון".

למעט האמור ב**חקירת הנאשם ת/1** ממנה עולה כי זה מה שאמיר לחוקר, אין כל תיעוד ממנו ניתן ללמידה מה עלה בגורלו של כרטיס "הסים" אם בכלל.

יחד עם זאת, על אף שמדובר "בראיית זהב" כתענט ההגנה הרי שבગשת הנאשם קיימות סתיירות מהותיות באשר למועד ולמי מסר את "כרטיס הסים":

בעדותו בבית המשפט טען בעצמו בפניי כי מסר זאת לידי השוטר עת שנחקר במשטרת ואילו בסיכון ההגנה נטען כי הסים נמסר לידי השוטר שהגיע למקום התאונה.

**בתחלת** מסר הנאשם בחקירה הראשית, כי נתן את כרטיס מצלמת הדרכן לשוטר בתחנה.  
(עמ' 23 ש' 18 לפורטוקול מיום 17.10.2021).

בהמשך העיד כי מסר את כרטיס ה- זוס לחוקר בתחנת המשטרה ביום שלאחר התאונה. (עמ' 23 ש' 27-20 לפורטוקול מיום 17.10.21).

**ואולם** כאשר נשאל בחקירה הנגדית:

ש. **כרגע אמרת שאתה כרטיס הדיכון מסרת ליום למחרת לאחר התאונה?**

השיב על כך:

ת: באותו יום לא הזמינו אותי לחקירה רק למחרת. אני זוכר שמסרתי ביד לשוטר זימן אותו. לשאלת בית המשפט, על כי הודעה הייתה ב- 10.11.2019 ולא למחרת אני מבקש שלicha זה היה כמה ימים אחרי שהזמינו אותו".

ש. אז זה לא נכון מה שמסרת היום בעדותך בבית המשפט שאתה כרטיס הדיכון מסרת ביום שלמחרת?  
ת. זו הייתה אי הבנה, לשאלת בית המשפט אני חוזר ואומר שמסרתי את כרטיס ה- זוס בחקירה.

ש. רק כדי לסגור את הפינה, מה נכון, העובדה **שמסרת את כרטיס הדיכון ביום למחרת התאונה או ביום החקירה?**

ת. דימנו אותו לחקירה כמה ימים לאחר המקרה ובאותו מועד הזימן כשנוגרת החקירה הילכתית לאוטו, הוציאתי את כרטיס ה **MIS** ומסרתי לשוטר. אני חוזר ומבהיר, ביום שזימנו אותו לחקירה מסרתי את כרטיס ה **MIS**.

(עמ' 24 ש' 3-18 לפרוטוקול מיום 17.10.2021.)

**בסיכוםיה** טענה ההגנה כי העד מסר כי הנאשם בעדותו אכן אמר לו כי קיים סרטון מצלמת דרך שהייתה מותקנת ברכבו ואף מסר את כרטיס ה **MIS** לשוטר שהגיע למקום.

סבירוני כי אף אם בסופו של יום הנאשם לא מסר את "הסימן" למי מגורמי המשטרה המדובר אין חולק כי מדובר במקרה.

על פניו הנאשם מסר כי קיימת בידו ראייה אשר יש ואפשר שיש בה כדי לטעוד את התאונה בזמן אמת ולשפוך אור על האירוע בין אם לחובת הנאשם ובין אם אחרת.

הרושם המתתקבל הינו, כי גורמי החקירה לא עשו כל מאמץ ולכל הפחות מאמץ אמיתי בכך לשום ידם על הראייה.

מכל מקום אין כל תיעוד בחומר הראיות למאץ שכזה, ואין לבית המשפט להישען אלא על מה שמדובר בפנוי.

תפקידה של הרשות החקורת הינו אכן לעשות כל מאץ אפשרי להגעה לחקירה האמת.

עסוקין במשפט פלילי לפיו נטל ההוכחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם אחראי לנסיבות התאונה מוטל על כתפי המאשימה ולא על הנאשם להוכיח את חפותו ולא על הנאשם.

אף הבוחן ברוב הגינותו העיד כי לא ידע מה עשה עם הנtanן לגבי מצלמת הדרך, יוכל ומסקנותיו היו משתנות בין אם לטובת הנאשם ובין אם לרעתו. (עמ' 11 לפרוטוקול מיום 27.12.20)

יחד עם זאת, השאלה הנשאלת היא האם יש בחומר הראיות שהוגש לטייק בבית המשפט בכך לבסס אחריות על הנאשם לנסיבות התאונה? על שאלה זו יש להשיב בחובב.

ה הנאשם בחקירה הנגדית נשאל: **"איפה בדיק עצרת?"**

ה הנאשם השיב: **"מה זה? על הכלביש. לאחר שסימתי את הפניה, כמו שאמרתי, כשהגלוים האחוריים שלי על מעבר החציה."**

ש. הgalgalim האחוריים שלך היו על מעבר החזיה?

ת. נכון. זאת אומרת שכבר הייתה בסיום מעבר החזיה..."

(ראה עמ' 24 שורות 29-18 לפרטוקול מיום 21.10.17.)

הנאשם הוסיף והuid בעדותו הראשית:

"יש לציין שבצד איפה שמעבר החזיה שרכבים חונים על הצד. בכלל זה גם אם את מסתכלת כללית על האזור את לא רואה כלום. גם אם משאנו יקפו זר."

לשאלת בית המשפט השיב: "רק החלק האחורי שלי היה על מעבר החזיה. היא קפיצה מהצד. אם לא היו רכבים עוד היה לי שדה ראייה מרוחק.."

(מפנה לעדותו עמוד 23 שורות 18-13 לפרטוקול מיום 21.10.2021)

גם אם אמץ את גרסת הנאשם (זו אף לאחר שהזיז את רכבו) לפיה התאונה התרחשה כשלגלויו האחוריים של רכבו היו על מעבר החזיה בעת התראות התאונה, אין בכך בכך לפטור אותו מאחריותו לקרוות התאונה שהרי גם אז מדובר בתאונה אשר אירעה במעבר החזיה ולכל הפחות בתחום מעבר החזיה אשר בנסיבות תיק זה לא יכול להיות חולק כי דין דין מעבר חזיה.

מפנה לדבריה של כב' השו' שלו (בית משפט מחוזי ב"ש) בע"פ 18-12-35342 מדינת ישראל נ' שושנה ארן וזאת כמובן בכפוף להסתיגויות הראוות בהתאם לתנאי הדרך בכל תיק ותיק :

"...אני סבורה כי בית משפט קמא צדק בקביעתו כי בענייננו, גם במרקח של 10 מ' אחרי מעבר חזיה דובר בתחום של מעבר חזיה' אך שחוות זהירות המוגברת על הנגה עדין חלה ויודש בית המשפט לא קבוע כי בכל מקרה ובכל צומת תחום מעבר החזיה יכול גם במרקח של 10 מ' אחרי מעבר החזיה.."

"על נהג המתקרב למעבר חזיה חלה חובה להאט את רכבו ובמידת הצורך אף לעצור על מנת לאפשר להולכי רגל לחצות את הכביש בטחה. חובת זהירות האמורה הורחבה בפסיקה ופורשה כחובה זהירות מוגברת במסגרתה על הנהג להביא בחשבון גם התנאות רשלנית ובלתי צפואה של הולך הרגל..."

אמנם בשל עומס התנועה נסעה המשיבה במהירות של כ- 30 קמ"ש... מהירות הפחותה מהמהירות המותרת בכביש ואולם אין בכך כדי להuid על סבירותה של מהירות הנסיעה, האמורה להיבחן בהתחשב בכל הנסיבות ובתנאי הדרך וה坦ועה באופן שיקיים בידיו את השליטה המוחלטת ברכב..."

מפנה גם לנאמר בע"פ 01/8827 ישראל שטריזנט נ' מדינת ישראל,

"חובת הצפיפות קיימת גם כאשר הנעשה על המדרכה ליד מעבר הח齐יה מוסתר מעינו של הנהג, או-אז חובה היא המוטלת על נהג לצפות אפשרות שהולכי רגל שאינם נראים ירדו אל מעבר הח齐יה. עמדה על כך השופטת שטרסברג-כהן בבש"פ 6616/99 בר נוף נ' מדינת ישראל [10]: ידיעת הנהג על כך שהנעשה על המדרכה ליד מעבר הח齐יה מוסתר מפניו, חשודו הוא שבני אדם יורדים ממדרוכות אל תוך מעברי ח齐יה לשם ח齊ית הכביש, מצדיקה נဟגה זהירה עד כדי עצירה לפני המעבר, שכן ביחסו כי הולכי רגל "מוסתרים" לא ירדו לתוכו".

התאונת התרחשה בתחום מעבר הח齐יה ולפיכך, חלה על הנאם חובת זהירות מוגברת, חובה זו מתפרשת גם על הנעשה ליד מעבר הח齐יה, הנאם לא היה ער למתרחש סבבו, ניכר כי ניתן את תשומת ליבו בעיקר לרכיבים שחלופו בכביש אך לא ניתן את דעתו למתרחש על המדרכה.

הנאם אף העיד כי שדה הראייה היה מוגבל.

מקום בו שדה הראייה מוגבל על הנהג לצפות כי הולכי רגל שאינם נראים ירדו אל המדרכה משלא עשה כן הפר את חובת זהירות המוטלת עליו.

לאחר שבחןתי את חומר הראיות, העדויות וטיעוני הצדדים, השתכנעתי כי עלה בידי המשימה להוכיח, ברמה הנדרשת במשפט פלילי את עובדות כתוב האישום וכי בחומר הראיות אשר הונח בפני בית המשפט יש די כדי להרשי עת הנאם.

אכן, מסכימה אני עם חלק מטענות ההגנה באשר לפגמים אשר נפלו בחקירה ואולם זהה העיקר, לא מצאת כי מדובר בפגיעה היורדים לשורשו של עניין עד כדי זיכוי הנאם, או שיש בהם כדי לעורר ספק סביר בדבר אחריות הנאם לתאונת ומעורבותו בעבירות המוחסנת לו.

עדויות עדי התביעה הותרו בי רושם מהימן, גם אם בחלק מעדיות מי מהם לא היה דיווק מקסימלי.

לא התרשםתי כי מדובר באירוע הנעוז באירוע אמיתי או בניסיון טיווח.

מכל מקום, אי הדיווק אינו נוגע לשאלת מהותית או כזה הגורע מהראיות המשמעויות המצויות והמסבכות את הנאם באופן ודאי בתאונה וברמה הנדרשת במשפט פלילי.

**"ספק סביר" אין פירושו "ספק סתום" אלא ספק אשר יש לו אחיזה במציאות.**

**מכלול הראיות בהצברותם ובשילובן גם יחד, הן הישירות והן הנטיות מובילות בהכרח בנסיבות תיק זה למסקנה אחת הגיונית ולפיה הנאם הוא האחראי לתאונת ולתוצאתה.**

בענין זה מפנה לע"פ 70237/2027 אדרי נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报) ולפסקה המוזכרת שם:

"...היעדרה של ראייה מכוסימלית אינה שוללת את יכולת הتبיעה להוכיח את המוטל עליה שהרי די שהטעון הוכח능ה יוכח באמצעות ראייה מספקת.."

ברור כי אין פירוש הדבר כי ניתן להקל ראש עם מחדרי החקירה ויש ליתן לכך את הדעת ואולם, אין בהחלט גם לא במקרה המצטבר בתיק זה כדי להביא עד כדי זיכוי הנאשם שיש אפשר ואלה יש יילקו בחשבון במידת הצורך בנסיבות הדיון.

מפנה בענין זה גם להחלטתי ב"טענת זוטא" בתיק ת"ד 915-09-19 מדינת ישראל נ' איסקוב מיום 20.11.2022 ולפסקה המוזכרת שם.

זאת ועוד, בע"פ 987/2022 מדינת ישראל נ' איסמעיל בן חממוד זבידה נקבע, כי אין לומר כי פגמים בניהול החקירה ובכלל זה ליקויים בסימון מוצגים ובעתיעוד שרשות העברות בהכרח יורדים לשורש ההליך המשפטי וכי יש לבחון קבילותה ו邏輯ה של כל ראייה על פי מכלול נסיבות העניין וביחד לפי סוג הפגמים, בהתחשב בשאלת אם היה בפגמים אלה כדי לקפח את הגנת הנאשם.

#### לסיכום :

באשר לעדי הتبיעה התרשםתי כי מדובר בעדים מהימנים אשר העידו לב ומסרו עדות אמת כפי יכולתם זאת גם במוגבלות חלוף הזמן.

השתכנעתי כי המעורבת חצתה את הכבש מעבר הח齐יה וכי הנאשם לא הצליח להשלים הח齊יה בביטחה.

השתכנעתי כי הנאשם אחראי לתאונת הנג ברשלנות, רכבו פגע במעורבת וכתוואה מרשלנותו נפעה הולכת הרجل ונגרם נזק לרכוש כנעני בכתב האישום.

העובדת כי המעורבת נמצאה על מכסה המנווע, זאת לצד מקום רכב הנาง על מעבר הח齊יה מדברת אף היא בעד עצמה ויש בה כדי לחזק גרסת המאשימה.

נהיגת הנאשם מלמדת כי התרשל בנהיגתו זאת גם לאור החובות המוטלות על הנג בדרך בהתאם לתקנה 52 לתקנות התעבורה ובפרט **תקנות 52 (6) ו- (7)** הדנות בחובות הנג רכב להאט את מהירות נסיעתו ואף לעזר או רכבו כאשר הוא מתקרב למעבר הח齊יה ו/או למקום בו שדה הראייה מוגבל.

לאור מכלול הראיות המונחות בפני בית המשפט ומקום התרחשות התאונה, זאת גם בשים לב לטענת ההגנה לפה כביכול "ראית זהה" בתיק "אבדה" סבורני כי ניתן לקבוע ברמת הוודאות הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם נаг ברשנות והינו אחראי לתאונה נשוא כתוב האישום.

משכך, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והביאה ראיות אשר יש בהן די להרשות הנאשם באחריות לתאונה ובכל העבירות המיוחסות לו, וכי לא היה בהגנת הנאשם כדי לעורר ספק סביר אשר יש בו כדי לזכותו.

לאור כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בכל המיויחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ח' אדר א' תשפ"ב, 09 פברואר 2022, במעמד הצדדים